

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518201220
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2518201220.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: P. Y., narodený XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Krajinská 5053/13, Piešťany, dieťa rodičov: S. G., narodená XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, Z. a A. Y., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX, zastúpený advokátom: JUDr. Ladislav Zátorský, Spišská Nová Ves, Štefánikovo nám. 5, o návrhu otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/74/2018-87 zo dňa 1.10.2019 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom upravil styk otca s mal. P. tak, že otec je oprávnený stýkať sa s mal. P. každý prvý párný víkend v mesiaci v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. Otec je oprávnený prevziať si mal. P. v mieste jeho bydliska v čase začatia styku, kde je otec povinný mal. P. po ukončení styku matke odovzdať. Matke uložil povinnosť maloletého P. na styk s otcom riadne pripraviť. Napokon súd týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Piešťany, č. k. 12P/160/2012 - 126 z 23.04.2013 v časti úpravy styku otca s mal. P.. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 36, § 25 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že „vykonaným dokazovaním vyššie citovaným rozsudkom Okresného súdu Piešťany (rozsudok č.k. 12P/160/2012-126 z 23.04.2013, právoplatného 18.06.2013), ktorým bolo naposledy rozhodnuté o úprave styku otca s mal. P., mal súd za preukázané, že styk otca s mal. P. na základe dohody rodičov zostal výslovne neupravený. Maloletý P. mal 11 rokov a navštevoval 5. ročník základnej školy. Tu súd uvádza, že vykonaným dokazovaním nemal za preukázané akékoľvek skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zákaz styku otca s mal. P., čo v konečnom dôsledku matka ani nenavrhovala. Preto súd v súlade s vyššie uvedeným pristúpil k úprave styku otca s mal. P., nakoľko objektívne je vždy v záujme mal. dieťaťa, aby si vybudovalo, v danom prípade opätovne, vzťah k otcovi, aby malo u otca vytvorené obdobné zázemie a pocit istoty ako u matky, a aby mal otec priestor na neho výchovne pôsobiť. S prihliadnutím na uvedené, ako aj vyslovený názor maloletého a stanovisko kolízneho opatrovníka súd preto upravil styk otca s mal. P. tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia, čím zohľadnil právo otca na styk s maloletým. Zároveň prihliadol na skutočnosť, že otec sa so synom nestretol od r. 2012, t.j. nevideli sa, ani inak neboli v kontakte viac ako 7 rokov, otec syna v nasledujúcich

rokoch nekontaktoval, ani len pri príležitosti sviatkov maloletého, navzájom nemajú vytvorený blízky, resp. akýkoľvek vzťah, v dôsledku čoho mal. P. stretávanie s otcom odmieta, čo súd zohľadnil tak, že upravil styk otca s maloletým bez prespatia.

Súd tiež uvádza, že otec vo vyjadrení z 27.05.2019 navrhol doplnenie dokazovania psychologickým posudkom vypracovaným PhDr. C. K., vyjadrením MUDr. I., výsluchmi svedkov - susedov, ktorí bývali v susedstve, a vypočutie mal. P. súdom. Uvedené návrhy súd zamietol, nakoľko psychologický posudok PhDr. C. K. a vyjadrenie MUDr. I. už nie sú vôbec aktuálne, psychologický posudok bol vyhotovený pred viac ako 10 rokmi a vyjadrenie pred viac ako 6 rokmi, taktiež by nebolo relevantné pre dané konanie zisťovanie ako sa k sebe rodičia v minulosti správali. Čo sa týka návrhu na vypočutie mal. P. súdom, tu súd uvádza, že názor mal. P. bol zistený kolíznym opatrovníkom, pričom sa počas konania nezmenil a súd nezistil také skutočnosti, pre ktoré by bolo nevyhnutné vykonať opätovné vypočutie mal. P.

Súd v zmysle § 121 Civilného mimosporového poriadku zmenil citovaný rozsudok Okresného súdu Piešťany, ktorým bolo naposledy rozhodnuté o úprave styku otca s maloletým P., v predmetnej časti tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Obaja rodičia si v predmetnom konaní uplatnili nárok na náhradu trov konania. O týchto súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď v konaniach podľa CMP je náhrada trov konania v zásade vylúčená, keďže vo všeobecnosti platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám, žiaden z nich nemá nárok na ich náhradu od iného účastníka, v zásade sa neuplatňuje ani princíp úspechu, ani zavinenia, pričom súd nezistil skutočnosť umožňujúcu mu priznať náhradu trov konania rodičom v zmysle § 53 a nasl. CMP“.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka, ktoré odôvodnila tým, že nesúhlasí s úpravou styku otca s maloletým P.. Maloletý dosiahne v krátkom čase plnoletosť a je nemysliteľné, aby sa nasilu stretával s biologickým otcom proti svojej vôli. Víkendy maloletý venuje svojim priateľom, oddychu, zábave, športu, priateľke a rodine. Po dosiahnutí plnoletosti si chce maloletý zmeniť priezvisko podľa otca, ktorý ho 7 rokov vychováva a s ktorým má nadštandardný vzťah. Po dosiahnutí plnoletosti, maloletý nebude od otca žiadať výživné.

5. K doručenému odvolaniu sa vyjadril kolízný opatrovník. Pridržiava sa predchádzajúcich správ, odporúča napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

6. Otec maloletého vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že žiada, aby súd rozhodol podľa slobodného uváženia. Nerozumie z akého dôvodu sa vyjadrujú B., C. a P. Y., keď ich výpovede nepatria do tohto konania, žiada preto o vylúčenie výpovedí z tohto konania.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola zmena styku otca s maloletým upravená rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č. k. 12P/160/2012 - 126 z 23.04.2013 v časti úpravy styku otca s maloletým. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či boli splnené podmienky pre zmenu styku otca s maloletým spôsobom určeným v rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Odvolací súd na základe podaného odvolania matky preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový

stav v miere potrebnej pre jeho rozhodnutie a vec správne posúdil i po právnej stránke. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku vyhodnotil dôkazy a s jeho záverom, že boli splnené podmienky pre zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom spôsobom upraveným v preskúmanom rozsudku sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré v prevažnej časti tvorili odôvodnenie jej vyjadrenia k návrhu na zmenu styku už v priebehu konania na súde prvej inštancie a matka ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým dieťaťom.

10. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

11. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

13. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode.

14. Zákon o rodine zasahuje do úpravy styku s maloletým dieťaťom len v špecifických, neštandardných situáciách s tým, že uprednostňuje dohodu o úprave styku s maloletým dieťaťom a rozhodovanie súdu prichádza do úvahy až po zistení, že takáto dohoda nie je možná. Ak dohody niet, súd upraví styk s maloletým dieťaťom rodičov, ktorí spolu nežijú. Zákon o rodine umožňuje, aby súd upravil styk rodiča s maloletým dieťaťom, keďže kontakt a stretávanie sa maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je prirodzeným a bežným prostriedkom upevňovania a udržiavania ich vzťahov, ak sa rodičia nedohodnú na styku s maloletým dieťaťom alebo rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je obmedzovaný a minimalizovaný zásahom iných osôb, s ktorými maloleté dieťa žije. Pri určovaní rozsahu, časového vymedzenia a miesta, musí súd posudzovať všetky okolnosti veľmi starostlivo. Musí mať na zreteli záujem dieťaťa a dbať na to, aby sa pri rozhodovaní o styku rešpektovalo právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a tiež práva druhého rodiča, ktorý nebude mať maloleté dieťa v osobnej starostlivosti. Povinnosťou súdu je, aby zistil vždy spoľahlivý podklad k všestrannému objasneniu skutočností, ktoré charakterizujú osoby rodičov a prostredia, v ktorom rodičia žijú. Ide najmä o objasnenie osobných a povahových vlastností rodičov, ich zdravotného stavu (telesného i duševného), ich vzťah k rodine, deťom a starostlivosti o ne, ich životných podmienok (povaha zamestnania, hospodárskych a bytových pomerov, faktických možností venovať sa deťom), ich spoločenského uplatnenia, ich postoja k práci, ich vzťah k osobám, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti, ich spôsobilosti viesť deti k správneému vzťahu k druhému rodičovi. Súčasťou výchovného prostredia, ktoré obklopuje maloleté dieťa a pôsobí na ne, sú aj osoby, s ktorými rodičia žijú v spoločnej domácnosti, preto je potrebné primerane skúmať ich osobné a povahové vlastnosti, zdravotný stav, vzťah k maloletým deťom a pod.. Rovnako treba zohľadniť aj vzdialenosť bydliska rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, od bydliska maloletého dieťaťa. V každom prípade musí súd pri rozhodovaní o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom skúmať, či takáto úprava styku je v záujme maloletého dieťaťa, či to vyžadujú pomery v konkrétnej rodine, či by nedošlo k citovej ujme, a či by bol rozvoj maloletého dieťaťa najmä z citovej, rozumovej a mravnej stránky ohrozený.

15. Predpokladom zmeny doterajšieho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, teda aj o úprave styku, podľa ustanovenia § 26 Zákona o rodine je podstatná zmena pomerov v čase terajšieho rozhodovania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností oproti času, keď súd rozhodoval v predchádzajúcom konaní. Súd teda musí zistiť, či došlo k zmene pomerov a následne, či zistená zmena pomerov je podstatného charakteru oproti pôvodným okolnostiam. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti súd prihliada predovšetkým na záujem maloletého

dieťaťa, ktorým je jeho zdravý psychický a fyzický vývoj a nie na subjektívne predstavy rodičov o realizácii svojho výchovného pôsobenia. Predpokladom zmeny rozhodnutia o úprave styku maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti je, že doterajšia úprava styku je pre maloleté dieťa nevyhovujúca, prípadne maloleté dieťa prejavuje záujem o podstatne širší rozsah stretnutí s týmto rodičom, prípadne sa natoľko zmenili podmienky pre realizáciu styku z hľadiska záujmovej činnosti maloletého dieťaťa, zdravotného stavu, vzdialenosti bydlísk rodičov, pracovného zaťaženia rodičov a podobne, že doterajšia úprava styku už neumožňuje jej úspešnú realizáciu v záujme maloletého dieťaťa.

16. Odvolací súd pri rozhodovaní o úprave styku zhodne so závermi svojej skoršej rozhodovacej praxe v obdobných veciach považuje za potrebné zdôrazniť, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu súd upravuje ako komplex oprávnení a povinností oboch rodičov s cieľom zabezpečenia riadneho a bezproblémového vývoja dieťaťa napriek okolnosti rozpadu vzťahu rodičov dieťaťa a to tak, aby každý z rodičov mal v rámci stanovenej úpravy priestor nielen na utužovanie a prehĺbovanie svojho vzťahu k dieťaťu, ale i na uplatňovanie svojho výchovného vplyvu (pôsobenia) na dieťa a tiež na čo najširšie rozhodovanie o otázkach z tohto pohľadu významných. To platí bez ohľadu na to, či v konkrétnej veci má dôjsť k úprave rodičovských práv a povinností rodičov dieťaťa v súvislosti s rozvodom ich manželstva, alebo k úprave práv a povinností takých rodičov dieťaťa, ktorí manželmi nikdy neboli alebo boli či ešte sú, ale spolu nežijú. Vo všetkých vyššie zmienených prípadoch sa tak deje predovšetkým z dôvodu nedostatku spolužitia rodičov dieťaťa (bez ohľadu na to, či tento bol vždy existujúcim stavom, alebo naopak nastal až ako dôsledok krízy v partnerskom vzťahu), ktorý vylučuje ich spoločnú starostlivosť a teda i spoločný výkon tohto konkrétneho rodičovského práva a súčasne i povinnosti. V prípade trvania stavu zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov je žiadúce vytvoriť aj druhému rodičovi (popri určení mu vyživovacej povinnosti na dieťa) podmienky na to, aby sa aj on mohol podieľať na výchove dieťaťa a tiež na rozhodovaní o niektorých ďalších otázkach spôsobilých ovplyvniť jeho vývin. Len takto sa totiž môže vytvoriť, resp. v tom lepšom prípade pri existencii náležite kultivovaného vzťahu každého z oboch rodičov na jednej a dieťaťa na druhej strane, i prehĺbiť pocit spolupatričnosti takýchto osôb. Takto to potom musí / má byť bez zreteľa na kvalitu vzájomného vzťahu oboch rodičov dieťaťa, či prípadné nadviazanie nimi nových partnerských vzťahov, alebo dokonca i formalizovanie takýchto nových vzťahov, či niektorého z nich - uzavretím manželstva, či ďalšieho manželstva a tiež bez zreteľa na prípadné osobné antipatie medzi rodičmi a ich inými príbuznými. Prvoradým je tu totiž záujem dieťaťa a tomu musia ustúpiť i všetky prípadné animozity, a to i v podobe schopnosti rodičov i ďalších osôb na veci prípadne zainteresovaných sa nad svoje spory, či nimi subjektívne vnímané utrpené krivdy povzniesť. Ak potom možnosti rodiča dieťaťa nemajúceho dieťa v osobnej starostlivosti sú limitované práve časovými úsekmi vyhradenými styku dieťaťa s takýmto rodičom a majú spravidla charakter len doplnkového pôsobenia na dieťa vo vzťahu k výchove realizovanej tým rodičom, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, žiadúcou je taká úprava, ktorá na jednej strane bude rešpektovať i konkrétne okolnosti prípadu a potreby dieťaťa, na druhej strane však bude schopná eliminovať, či aspoň minimalizovať všetky potenciálne rušivé vplyvy.

17. Pri riadení sa úvahami podanými vyššie potom odvolací súd mal za to, že je potrebné potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie. V konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 12P/160/2012 - 126 z 23.04.2013 právoplatného 18.06.2013, súd zistil, že bolo rozvedené manželstvo rodičov, maloletý P. bol zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého P. výživným vo výške 80 eur mesačne. Zároveň bol upravený styk otca s maloletým P. tak, že jeho styk sa s maloletým neupravuje. Súd tiež zistil, že matka pôvodne žiadala aj zakázať styk otca s maloletým, v priebehu konania však rodičia zhodne uviedli, že nežiadajú upraviť styk s maloletým súdnym rozhodnutím, pričom otec uviedol, že nechce maloletému robiť problémy, a preto matka na zákaze styku netrvala. Maloletý navštevoval 5. ročník základnej školy. Otec sa v predmetnom konaní domáha úpravy styku s maloletým P. každý páry týždeň od piatka od 16.00 hod. do nedele do 19.00 hod. dôvodiac, že má záujem na rozvíjaní vzťahu s maloletým, komunikácia s matkou však nie je možná, a keď sa mu s maloletým znova podarí vybudovať vzťah, bude mať záujem o stretávanie sa s ním vo väčšom rozsahu. Matka s návrhom otca nesúhlasila, žiadala návrh zamietnuť, maloletý sa s otcom odmieta stretávať, ide o predstieraný záujem otca.

18. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v preskúmanom rozsudku, že v konaní boli preukázané dôvody pre zmenu úpravy styku otca s maloletým. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec sa s maloletým nestretáva, predchádzajúca úprava styku otca s maloletým, (tak, že sa styk neupravuje) je za aktuálneho stavu nevyhovujúca. Odvolací súd sa stotožňuje

so zmenou styku upravenou preskúmaným rozsudkom súdom prvej inštancie, ktorá zmena styku vychádza zo zmeny doterajších pomerov, plne rešpektuje vek maloletého a je z hľadiska záujmov maloletého a úspešnej realizácie styku otca s maloletým vyhovujúca.

19. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že súdom prvej inštancie upravený styk s maloletým sleduje legitímny cieľ, ktorým je udržiavanie vzťahov maloletého s jeho otcom. Podľa názoru súdu je nepochybne v záujme maloletého, aby sa biologický otec tiež podieľal na jeho výchove a na starostlivosti o neho, keďže maloleté dieťa potrebuje k zdravému a harmonickému vývoju starostlivosť a lásku oboch rodičov.

20. Právo styku rodiča s dieťaťom kompenzuje právo mať dieťa u seba a zabezpečovať jeho výchovu prostredníctvom osobnej starostlivosti. Uvedené právo vyplýva aj z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa (oznámenie FMZV ČSFR č. 104/1991 Zb.), ktorý súčasne garantuje dieťaťu právo na udržiavanie pravidelného osobného kontaktu s obidvoma rodičmi (ak dôjde k rozpadu rodiny). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a dostalo tak príležitosť rozvíjať svoj vzťah s ním, ako aj prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Osobný kontakt rodičov s maloletým dieťaťom má priaznivý vplyv na jeho emočný a intelektuálny rozvoj, je preň bez pochybností prínosom.

21. Odvolací súd sa priklonil k rešpektovaniu prvoradého záujmu maloletého a s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci súdom prvej inštancie určený rozsah styku považuje za primeraný. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

22. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

23. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).